

[Niels Helveg Petersen]

fattende dokumentation af en række kritisable forhold, mangelfuld styring osv. Men når alt er gjort op, må også jeg lægge meget vægt på konklusionerne i kommissionsdomstolens beretning både for så vidt angår ansvar for tjenestemænd og for så vidt angår ansvar for ministre. I denne forbindelse spiller de bevillingsretlige problemer en særlig rolle, og jeg lægger som andre ordførere stor vægt på, at kommissionsdomstolen på side 948 skriver, at den ikke har »fundet fuldt tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at de bevillingsretlige regler har været brudt«. Det er efter min mening kernen i sagen for folketinget.

Jeg skal gøre en enkelt bemærkning til det sidste afsnit på side 948, hvor kommissionsdomstolen siger:

»I den forbindelse har kommissionsdomstolen særlig hæftet sig ved, at folketinget uden indvendinger af nogen art godkendte P&Ts bidrag til tillægsbevillingslovsforslaget for finansåret 1979 med en overskridelse af driftsrammen på 252 mill. kr.«

Jeg vil gerne pege på, at man ikke bør drage for vidtgående konklusioner af denne sætning. Folketinget står i en uhyre akavet situation over for tillægsbevillingsloven. Der er tale om, at midlerne er brugt, pengene er udbetalt, og det forhold, at folketinget lader en bevilling gå igennem ved tillægsbevillingsloven uden indvendinger af nogen art, er ikke noget, der i juridisk forstand, i hvert fald ikke uden videre, kan bruges til at konkludere, at så er der hermed også eo ipso tale om, at ansvar ikke kan pådrages. Det ville være at drage for vidtgående konklusioner af den behandling, folketinget foretager af tillægsbevillingsloven. Hvis vi med hensyn til tillægsbevillingsloven virkelig skulle arbejde efter, at en godkendelse af en bevilling fritager for ansvar – sådan tror jeg heller ikke at kommissionsdomstolens beretning skal læses – så skulle vi på en helt anderledes omfattende måde, end det sker, behandle tillægsbevillingsloven.

Jeg har alene villet gøre den bemærkning, fordi jeg tror, at den formulering, der er anvendt her, måske i en anden sag kunne give anledning til misforståelser og til, at man drog for vidtgående konklusioner. Det kan være, at hele dette spørgsmål om tillægsbevillingslovens forhold til retligt ansvar fortjener at blive dyrket noget mere.

Det radikale venstre er jo ikke et af postpartierne. Det er jo socialdemokratiet og de fire regeringspartier, som alene har stillet denne forespørgsel. Jeg kan meddele, at det alene skyldes, at vi ikke er blevet indbudt.

På trods af at vi altså ikke er et af postpartierne, skal jeg meddele, at det radikale venstre agter at stemme for det af hr. Ole Espersen m.fl. fremsatte forslag om motiveret dagsorden.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Kendsgerningen er, at hvis man stemmer imod tillægsbevillingslovsforslaget, så tager man stilling til tingene. Det er der jo nogle medlemmer der har gjort i denne sag.

Det, jeg godt vil påpege, er, at man laver præcis det nummer, at man for kommissionsdomstolens vedkommende bruger som argument, at når folketinget har stemt ja til en tillægsbevillingslov, på trods af at man ved, at der er tale om grundlovsbrud, så må de andre være fritaget for en hvilken som helst form for ansvar. Den går altså ikke. Det er helt klart et politisk ansvar, og man har foretaget grundlovsbrud. Det fritager heldigvis, som hr. Niels Helveg Petersen påpeger det, ingen for ansvar.

Man anvender den argumentation, at man først siger: ja men bevares, folketingets flertal har begået grundlovsbrud, og så må alle de andre jo være fritaget. Bagefter siger man: ja men vi stemmer selvfølgelig ikke for en tillægsbevillingslov, uden at vi med sikkerhed ved, at vi kan drage folk til ansvar bagefter. Så har man hulheden i argumentationen, og derfor duer den ikke. Man bliver nødt til at holde sig til den øverste lov her i landet, der er grundloven.

Nør Christensen (CD):

Jeg vil gerne starte med at takke ministre- ne for den retsbelæring, hvis jeg må kalde det sådan, vi har fået, og for den optimistiske vurdering, vi fik af ministeren for offentlige arbejder. Jeg vil også gerne udtrykke min glæde over det materiale, vi har fået som grundlag for denne forespørgselsdebat, som jo drejer sig om, hvilke konsekvenser justitsministeren, økonomiministeren, ministeren for offentlige arbejder og finansmini-